

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/48/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6814205360
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6814205360.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a sudcov JUDr. Petra Priehodu a JUDr. Anny Snopčokovej, v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., pobočka kancelárie, adresa pre doručovanie Y. XXXX/XXX, XXX XX K., proti odporcovi: I. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX X. XXX, o zaplatenie 122,15 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Revúca zo dňa 17. 10.2014 č. k. 6C/36/2014 - 35, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 122,15 Eur s príslušenstvom. Prvostupňový súd považoval za preukázané vykonaným dokazovaním, že medzi navrhovateľom a odporcom bola uzatvorená zmluva, ktorú možno právne kvalifikovať ako zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, spravujúcu sa ako spotrebiteľský právny vzťah ustanoveniami Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských právnych vzťahoch. Uviedol, že zmluva neobsahuje základné Zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch predpísané náležitosti, a to ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, ktoré musí odporca zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ani počet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Neakceptoval stanovisko navrhovateľa, podľa ktorého vzhľadom na charakter úveru nebolo vopred možné dohodnúť počet splátok úveru, ani určiť výšku ročnej percentuálnej miery nákladov, pretože úver sa čerpá a dopĺňa na základe vôle odporcu, čím sa menia údaje relevantné pre tento výpočet. Zákon č. 258/2001 Z. z. osobitné ustanovenia pre revolvingový úver neobsahuje, ale pri všetkých spotrebiteľských úveroch bez ohľadu na ich druh stanovuje rovnaké obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a výnimky nepripúšťa ani pre zmluvy o poskytnutie revolvingového úveru. Pri výklade ustanovenia § 4 zákona č. 258/2001 Z. z. je potom potrebné sledovať účel a zmysel tohto ustanovenia, ktorým je poskytnúť dlžníkovi všetky základné potrebné informácie pre rozhodnutie o uzatvorení zmluvy. Pretože zmluva potrebné údaje neobsahuje, nespĺňa základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čo je v zmysle § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. sankcionované tým, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Analogicky aplikoval ustanovenie § 19 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z., podľa ktorého, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a zmenu poplatkov zahrnutých v ročnej percentuálnej miere nákladov, ktoré sa však nedajú určiť v čase jej výpočtu, vychádza sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov z predpokladu, že úroková

sadzba spotrebiteľského úveru a ostatné poplatky zostanú nemenné a budú platiť až do konca platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a teda analogicky pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov v prípade zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej čerpanie úveru a v nadväznosti na čerpanie úveru splátky úveru v rôznej výške, je potrebné vychádzať pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov podľa základných údajov pre poskytnutie revolvingového úveru uvedených v zmluve. Odporca čerpal úver v celkovej výške 641,82 Eur a zaplatil navrhovateľovi splátky úveru v celkovej výške 810,- Eur, teda viac, ako je celková výška vyčerpaného úveru. Preto súd návrh v celom rozsahu zamietol.

Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ s poukazom na odvolacie dôvody uvedené v ustanovení § 205 ods. 2 písm. d/, f/, a/, b/. Poukazuje na to, že navrhovateľ, ako veriteľ, uzavrel s odporcom, ako dlžníkom, dňa 31. 10. 2009 Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie revolvingového úveru vo výške úverového rámca 650,- Eur, a to prostredníctvom úverovej karty. Odporca sa zaviazal riadne a včas splatiť navrhovateľovi poskytnutý úver v pravidelných mesačných splátkach s termínom splatnosti a vo výške určených v ÚZ (úverové zmluvné podmienky), keď počet splátok vzhľadom na typ úveru nebolo možné vopred dohodnúť. Tiež sa zaviazal zaplatiť úroky z poskytnutého úveru vo výške aktuálne platnej mesačnej úrokovej sadzby v okamihu splátky úveru, v ktorej je obsiahnutá platba úroku a poplatky za poskytované služby podľa sadzobníka. Pretože bol odporca v omeškaní s úhradou svojho záväzku, bol vyzvaný listom zo dňa 28. 02. 2012 k splateniu celého zostatku. Sadzba úroku z omeškania, ktorú si navrhovateľ v návrhu uplatňuje vo výške 8,75 % ročne, bola stanovená:

Základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t. j. ku dňu 12. 09. 2012 (15. deň odo dňa odoslania výzvy k splateniu celého úveru) + 8 percentuálnych bodov. Úrok z omeškania bol stanovený nasledovne:

Úrok z omeškania vo výške 19,82 Eur z čiastky 122,15 Eur od 12. 09. 2012 do 21. 07. 2014, t. j. do dňa vyhotovenia návrhu. Žalovaná suma pozostáva z dlhu na istine 99,30 Eur, úroku za bezhotovostné transakcie vo výške 3,71 Eur, zmluvnú pokutu vo výške 5,76 Eur, úrok za hotovostné transakcie vo výške 13,38 Eur, spolu 122,15 Eur. Má za to, že takýmto spôsobom je možné považovať skutkový stav za ustálený. Závery prvostupňového súdu, v zmysle ktorých zmluva neobsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov, celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, počet splátok istiny, povinnosť uviesť v zmluve údaje vypočítané pre maximálnu výšku úverového limitu podľa podmienok uvedených v zmluve pre jeden alebo niekoľko z možných variantov čerpania úveru tak, aby spotrebiteľ mohol získať aspoň orientačné základné potrebné informácie pre rozhodnutie o uzavretí zmluvy s analogickou aplikáciou ustanovenia § 19 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z., označil za neuralgické body celého konania, s ktorými sa nestotožňuje a pokladá ich za nesprávne právne posúdenie veci. Vytyka okrem iného prvostupňovému súdu, že nešpecifikoval hmotnoprávnu úpravu zamietnutia časti nároku pozostávajúceho zo zmluvnej pokuty 5,76 Eur. Pokiaľ prvostupňový súd tvrdil, že je veriteľ povinný uviesť v zmluve údaje vypočítané pre maximálnu výšku úverového limitu podľa podmienok uvedených v texte zmluvy (úver 650,- Eur, splátka 4 % z dlžnej čiastky) a pre jeden alebo niekoľko z možných variantov čerpania úveru, poukazuje na to, že takáto povinnosť nemá oporu v právnom poriadku SR a poukazuje na čl. 13 Ústavy SR, v zmysle ktorého povinnosti možno ukladať zákonom. Pokiaľ analogicky použil prvostupňový súd analógiu so znením § 19 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z., má za to, že prvostupňový súd mal postupovať podľa hmotnoprávnej úpravy platnej a účinnej v rozhodnom období, konkrétne zákona č. 258/2001 Z. z. Podľa navrhovateľa postupom súdu bola odňatá navrhovateľovi možnosť konať pred súdom, pretože v odvolacom konaní mu je znemožnené adekvátne pripraviť odôvodnenie svojho podania s ohľadom na inkoherentnosť právnych záverov súdu prvého stupňa. K tvrdeniu súdu, že zmluva neobsahuje základné zákonom požadované náležitosti o spotrebiteľských úveroch, považuje rozhodnutie za nesprávne právne posúdené. Revolvingový úver je dlhodobý, opakovateľný a obnoviteľný úver, ktorý je odporcovi poskytovaný k uspokojovaniu jeho priebežných finančných potrieb, umožňuje mu čerpať po odsúhlasení zo strany navrhovateľa peňažné prostriedky prostredníctvom úverovej karty do výšky nevyčerpaného zostatku úverového rámca a následne uhrádzať splátky v minimálne dohodnutej výške, pričom môže uhradiť aj celý čerpaný úver jedinou splátkou. Poukazuje v tomto smere na dôvodovú správu k § 10 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., ktorý vzhľadom na totožný predmet právnej úpravy možno za účelom výkladu práva vzťahovať aj k zákonu č. 258/2001 Z. z. (čo pripustil aj prvostupňový súd použijúc analogicky ustanovenie § 19 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z.), podľa ktorého pole pôsobnosti je definované funkčným spôsobom a podlieha vývoju, zákon nemá ambíciu vzhľadom na rôznosť spotrebiteľských úverov na trhu definovať druhy spotrebiteľských úverov. Dôvodová správa k zákonu č. 129/2010 Z. z. - § 10 uvádza: „nemá opodstatnenie uvádzať všetky štandardné údaje požadované v ustanovení § 9, ako príklad možno uviesť

RPMN, ktorej vypovedacia schopnosť u tohto typu úveru je diskutabilná. Faktom je, že u tohto typu úveru nie je vopred známa výška úveru ani harmonogram splácania, a preto nie je možné stanoviť RPMN. Pritom žalobca v mesačných výpisoch informoval žalovaného o výške splátky, výške dlhu a výške úroku. Podľa navrhovateľa neuvedenie RPMN a súvisiacich náležitostí v predmetnom právnom úprave nemožno sankcionovať aplikáciou fikcie o bezúročnosti, pretože úver sa čerpá a dopĺňa na základe vôle odporcu a tým sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Uvádza, že navrhovateľ postupoval pri vypracovaní náležitostí predmetného právneho úkonu v súlade so znením smernice Rady č. 87/102/EHS zo dňa 22. 12. 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru v znení smernice Rady č. 90/88/EHS zo dňa 22. 02. 1990 a smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 98/7/EHS zo dňa 16. 02. 1998 - článok 4 ods. 2 pododsek c/ písomná zmluva zahŕňa - údaje o výške, počte a frekvencii alebo dátumoch platieb, ktoré musí spotrebiteľ zrealizovať s cieľom splácania úveru, ako aj úrokových platieb a iných poplatkov. Navrhuje predmetný rozsudok zrušiť a vrátiť vec prvostupňovému súdu na ďalšie konanie, eventuálne zmeniť tak, že súd žalobe v celom rozsahu vyhovie.

V písomnom vyjadrení k podanému návrhu odporca považuje rozsudok za vecne správny a navrhuje jeho potvrdenie. Uviedol, že zaplatenie sumy 810,- Eur vnímal ako svoj celkový záväzok vrátane úrokov, resp. ročnej percentuálnej miery nákladov navrhovateľa.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O. s. p. a tento v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Podľa § 212 ods. 1 O. s. p. je odvolací súd rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

Podľa § 213 ods. 1 O. s. p. je odvolací súd viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvého stupňa s výnimkami ustanovenými v odseku 2 až 7.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Krajský súd preskúmaním obsahu spisu dospel k záveru, že okresný súd na základe predložených dôkazov v dostatočnej miere zistil skutkový stav, dôkazy vyhodnotil v súlade s § 132 a nasl. O. s. p. Rozhodnutie je odôvodnené v zmysle ustanovenia § 157 ods. 2 O. s. p., sú dostatočne jasné, určité a presvedčivé, s týmito dôvodmi sa odvolací súd stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Za rozhodujúce v predmetnej veci považuje odvolací súd záver prvostupňového súdu o tom, že zmluva, z ktorej odvodzuje navrhovateľ uplatnený nárok, neobsahuje náležitosti vyžadované Zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, konkrétne ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, ktoré musí odporca zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, rovnako počet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Správny je aj záver prvostupňového súdu, v zmysle ktorého pri uzatvorení zmluvy o spotrebiteľskom úvere s predmetom revolvingový úver je veriteľ povinný uviesť v zmluve tieto údaje vypočítané pre maximálnu výšku úverového limitu podľa podmienok uvedených v texte zmluvy tak, aby mal spotrebiteľ základné potrebné informácie pre svoje rozhodnutie zmluvu uzavrieť. Odvolací súd súhlasí s tým, že v danej veci zmluva tieto údaje neobsahuje, nespĺňa základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžadované ustanovením § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy), a preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle ods. 3 tohto zákonného ustanovenia. K tomu odvolací súd dodáva, že zákon č. 258/2001 Z. z. v § 4 hovorí všeobecne o zmluve o spotrebiteľskom úvere, nerozlišuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzatvorenú na určitú dobu a zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavretú na dobu neurčitú. Preto aj náležitosti uvedené v § 4 ods. 2 platia rovnako aj pre zmluvu o revolvingovom úvere a vzťahuje sa naň aj sankcia uvedená v ods. 3, to znamená v prípade absencie týchto zmluvných náležitostí je úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov. Toto je rozhodujúci dôvod, pre ktorý prvostupňový súd zamietol návrh po zistení, že odporca zaplatil navrhovateľovi vyššiu sumu, ako

predstavovala samotná istina, ktorú čerpal a správne potom uplatnený nárok na doplatenie ďalšej sumy, ktorej sa domáhal týmto návrhom (122,15 Eur), zamietol ako bezdôvodný.

Naviac, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že odporca v priebehu konania celú vymáhanú sumu odporcovi zaplatil, čo doložil fotokópiou poštového poukazu na účet, podľa ktorého v prospech navrhovateľa uhradil dňa 13. 10. 2014 sumu 62,- Eur a dňa 22. 09. 2014 sumu 60,15 Eur (na č. účtu: XXXXXXXXXXX, kód banky: XXXX, variabilný symbol: XXXXXXXXXXX).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. s tým, že podľa zásady úspechu v konaní mal by odporca nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Pretože náhradu trov konania neuplatnil a zo spisu mu žiadne trovy odvolacieho konania nevyplývajú, rozhodol odvolací súd tak, že odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.